

31.095/II/PN

Objet: toepassing van de taalwetten.

Ter zitting van 16 maart 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen het feit dat de RSZ werkgeversaangiften zou behandelen in de taal van de werkgever en niet in het Nederlands zoals wordt voorgeschreven, enerzijds, m.b.t. in Brussel-Hoofdstad gevestigde bedrijven en voor zover het gaat om Nederlandstalige werknemers, door artikel 52 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), en, m.b.t. de in de faciliteitengemeenten (sic) van het Nederlandse taalgebied gevestigde bedrijven en anderzijds door artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het taalgebruik voor de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers, alsmede van de door de wet en verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, gevestigd in een gemeente zonder faciliteiten van het Nederlands taalgebied.

*

* *

Ingevolge onze vraag om inlichtingen deelde u ons onder meer het volgende mee:

"[...]

het aangifteformulier van de RSZ [is] een bij artikel 21 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de Besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders voorgeschreven document. De aan de werkgever toegezonden aangifte omvat o.a. een boekhoudraam, een statistiekraam en een of meerdere personeelsstaten.

Concreet kan men stellen dat het boekhoudraam en het statistiekraam documenten zijn die alleen slaan op betrekkingen tussen de werkgever en de RSZ omdat de bijdragen moeten betaald worden door de werkgever, en dat de personeelsstaat een document is, dat ook van belang is voor de werknemers omdat het de individuele gegevens per werknemer bevat en omdat het toekennen van sociale voordelen in het kaders van de sociale zekerheid onder meer gebeurt op basis van deze gegevens.

Aangezien een werkgever juridisch gezien één entiteit is, kan slechts één inschrijvingsnummer per werkgever toegekend worden, niettegenstaande één en dezelfde werkgever meerdere exploitatiezetels kan bezitten. De volgende principes worden gehanteerd:

1. voor het boekhoudraam(en het statistiekraam) wordt de taal gebruikt van het gebied waarin

de maatschappelijke zetel/burgerlijke woonplaats (en niet de exploitatiezetel) van de werkgever gevestigd is;

- 2. voor de personeelsstaten wordt de taal gebruikt van het gebied waarin de exploitatiezetel van de werkgever is ondergebracht.*

Elke officiële communicatie tussen de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en de werkgever gebeurt dus in de taal van het gebied waarin de maatschappelijke zetel van de betrokken werkgever gevestigd is of waar hij zijn burgerlijke woonplaats heeft. Bij de inschrijving worden de wettelijke voorschriften (artikel 52, § 1, 1^e alinea van de samengeordende wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken en het taaldecreet van 19 juli 1973) gevolgd.

[...]

De communicatie gebeurt in het Nederlands met werkgevers, natuurlijke of rechtspersonen, waarvan de burgerlijke woonplaats of de sociale zetel zich bevindt:

in het Vlaams taalgebied, ongeacht de economische bedrijvigheid van de werkgever;

in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, indien de werkgever kiest voor de Nederlandse taal;

in het Franse taalgebied op voorwaarde dat de werkgever geen nijverheids-, handels- of financiële bedrijvigheid uitoefent en een exploitatiezetel bezit in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of het Vlaams taalgebied en hij kiest voor de Nederlandse taal;

in een taalgrensgemeente met faciliteiten voor Nederlandstaligen, ongeacht de economische bedrijvigheid van de werkgever op voorwaarde dat de werkgever een uitbatingszetel bezit in het Hoofdstedelijk gebied of het Vlaams taalgebied en hij kiest voor de Nederlandse taal;

in Baelen, Plombières, Welkenraedt (mogelijkheid van faciliteiten voor Nederlandstaligen), op voorwaarde dat de werkgever geen nijverheids-, handels- of financiële bedrijvigheid uitoefent, of indien wel, hij een exploitatiezetel bezit in het Nederlands taalgebied en de wens uitdrukt de Nederlandse taal te gebruiken.

[...]

Communicatie tussen de RSZ en andere officiële instellingen gebeurt in de taal van de aanvrager van inlichtingen. Communicatie tussen de RSZ en een bepaalde werknemer gebeurt in de taal van die werknemer, voor zover zijn taalregime bekend is en hij in België gevestigd is; anders gebeurt die in beginsel in de taal van de werkgever."

*

* *

Uit de meegedeelde inlichtingen blijkt dat de werknemersaangifte die een boekhoudraam, een statistiekraam en een of meer personeelsstaten omvat, een document is dat wordt voorgeschreven door de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de Besluitwet van 28 december 1944 betreffende de sociale zekerheid van de werknemers.

De aangifte valt derhalve onder toepassing van artikel 52 van de SWT. Dit betekent dat ze moet gesteld worden in de taal van het gebied waar de exploitatiezetels of onderscheiden exploitatiezetels van het bedrijf gevestigd zijn.

Voor de RSZ is het dossier van de werkgever een zaak die steeds gelokaliseerd is waar de zetel van het bedrijf gevestigd is: dus, de burgerlijke woonplaats of de maatschappelijke zetel van de

werkgever.

M.b.t. het boekhoudraam en het statistiekraam van de werkgeversaangifte, gebruikt de RSZ derhalve als maatstaf voor het vaststellen van de te gebruiken taal, de taal van de burgerlijke woonplaats of de maatschappelijke zetel van de werkgever. Dit is in strijd met artikel 52 van de SWT. Voor de personeelsstaten van de werkgeversaangifte gebruikt de RSZ daarentegen, conform artikel 52, de taal van het gebied waar de exploitatiezetel gevestigd is.

In tal van adviezen heeft de VCT het begrip exploitatiezetel nader toegelicht. Voor het vaststellen van de taal die wordt gebruikt voor de door de wet en verordeningen voorgeschreven documenten en voor die bestemd voor het personeel, geldt de exploitatiezetel als enig doorslaggevend criterium. Een maatschappelijke zetel kan slechts met een exploitatiezetel worden gelijkgesteld in zoverre hij eveneens een echte exploitatiezetel is - d.w.z. een onontbeerlijk centrum van activiteiten die voor de voorbereiding en de permanente leiding van de zaken nodig zijn – en geen, fictieve exploitatiezetel opgericht met het oog op de omzeiling van de toepassing van de samengevatte taalwetten (adviezen 80 van 18 maart 1965, 792 van 15 juni 1965 en 1560 van 23 februari 1967, die later meermaals werden bevestigd).

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond. De RSZ moet de bepalingen van de SWT naleven door, m.b.t. het behandelen van de dossiers betreffende de werkgeversaangifte, de taal van de exploitatiezetel van het bedrijf te gebruiken; dit, zowel voor het boekhoudraam en het statistiekraam als voor de personeelsstaat.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.